

Moj prvi šolski dan

Doraščal sem v mali vasici v Dobu pri Pliberku. Na vasi nas je bilo mnogo otrok in teden po jormaku smo morali iti v šolo. Mislim, da se nihče od nas ni prav veselil šole, ker smo se otroci na vasi zelo radi igrali in skoraj vsak dan smo odkrili kaj novega. Na vasi ni bilo skednja, sadovnjaka ali vrta, ki bi ga ne bili poznali.

Šolska torba je bila iz rdečega usnja in dobil sem jo od starejšega brata. Ker doma nismo imeli avtomobila, smo se otroci v ponedeljek zjutraj zbrali na vasi in večji so gnali nas male proti Humcu v šolo. Starši sploh niso šli v šolo, saj so imeli doma dovolj dela. V šoli smo si najprej ogledali razred, potem pa smo se zbrali v avli, kjer nas je pozdravil moj stric, ki je bil ravnatelj šole. Doma nismo imeli televizije, imeli smo le star radio, da je oče lahko poslušal poročila

v nemščini. Pogovorni jezik na vasi je bil izključno slovenski, tako sem znal le nekaj nemških besed. Kolikor se spominjam, nas je ravnatelj šole pozdravil samo v nemščini in edino, kar sem razumel, je bilo »um 8 Uhr«. Ko sem prišel domov k mami, sem ji ponosno povedal, da moramo iti ob osmih od doma v šolo. Mama pa mi je razložila, da moramo ob osmih biti že v šoli in da se ob tem času začne pouk. Nemško sem se naučil zelo hitro in čez nekaj mesecev smo znali slovenskogovoreči otroci bolje nemško kot tisti, s katerimi so starši govorili doma samo nemško.

